

ПРОБЛЕМА ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ У ВНЗ

Т. М. Білоусько, к.е.н., доцент

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Вища освіта є досить важливим питанням для України й інших держав. Вона формує інтелектуальний потенціал країни і особистості в цілому, що впливає на соціальний та культурний розвиток, а також на розвиток продуктивності держави.

Процес об'єднання Європи супроводжується формуванням єдиного як економічного, так і освітянського та наукового простору, розробкою єдиних критеріїв і стандартів у цій сфері. Вхідження України у світову співдружність передбачає перехід на якісно нові стандарти у всіх сферах життєдіяльності, у тому числі й системі освіти.

Починаючи з 1997 року в Україні регулярно проводяться Всеукраїнські конференції «Інтернет – технології в інформаційному просторі держави». В 1998 році науковці країни організують та проводять національну конференцію в Одесі, на якій відбулося підписання меморандуму про співробітництво між 27 ВНЗ України. Спільною постановою Президії Національної Академії наук України і Колегії Міністерства освіти України в 1997 році було створено Асоціацію користувачів телекомунікаційною мережею закладів освіти і науки України з координуючим «Центром Європейської інтеграції» у місті Києві, який в подальшому отримав офіційну назву Українська науково-освітня телекомунікаційна мережа «УРАН». В подальшому ці дії відображаються і знаходять підтримку у Законі України (від 4 лютого 1998 року № 74/98-ВР) «Про Національну програму інформатизації». В даній Програмі, у статті 5, обумовлюється «створення загальнодержавної мережі інформаційного забезпечення науки, освіти, культури, охорони здоров'я тощо»

Після Меморандуму у 2000 році Міністерство освіти та науки України затвердило «Концепцію розвитку дистанційної освіти в Україні», яка передбачає створення в країні системи освіти, що забезпечує розширення кола споживачів освітніх послуг, реалізацію системи безперервної освіти «протягом всього життя» та індивідуалізацію навчання при масовості освіти.

Процеси інтеграції освіти і науки є «важливим фактором підвищення ефективності та якості вищої освіти, а відтак її конкурентоспроможності на європейському та міжнародному ринку освітніх послуг. Поєднання дослідницьких і навчальних програм у сучасному університеті є важливим принципом Болонського процесу і реалізується у декількох аспектах:

- підвищення якості навчання (навчання через дослідження);
- отримання ВНЗ альтернативних джерел прибутку;
- перехід до «діалогового» процесу навчання (реалізація моделі «суб'єкт-суб'єкт» у взаємовідносинах «викладач-студент»);
- розширення можливостей працевлаштування для випускників ВНЗ, які брали участь у дослідницьких проектах на замовлення суб'єктів різних секторів економіки (державного, підприємницького чи неприбуткового).

Але, аналізуючи свій досвід та досвід своїх колег інших ВНЗ, котрі переймаються даною проблемою, пропонується:

- «здійснення нормативно-правового, організаційного, науково-методичного, інформаційно-телекомунікаційного, матеріально-технічного, кадрового, економічного та фінансового забезпечення системи дистанційного навчання;
- удосконалення структури в системі дистанційного навчання шляхом розширення мережі її центрів;
- забезпечення контролю якості в системі дистанційного навчання за рахунок впровадження в практику експертизи курсів і технологій дистанційного навчання;
- забезпечення професійної підготовки та психологічної підтримки окремих груп населення, зокрема безробітних, громадян з особливими потребами, військовослужбовців строкової служби тощо».

Література

1. http://old.niss.gov.ua/Monitor/november08/14.htm#_ftnref5
2. http://ldn-knteu.ucoz.ua/Documents/Publikacii/dn_knteu_bendujenko-xar4enko.doc
3. <http://www.osvita.org.ua/distance/pravo/08.html>
4. <http://www.osvita.org.ua/distance/ukraine/>